

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/65/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811204224
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7811204224.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Minxovej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Jozefa Maruščáka v právnej veci žalobcu H. L., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. K., U.É. Č.. X, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou v Rožňave, Čučmianska dlhá č. 2, proti žalovanému V. M., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. K., R. Č.. X, zast. JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova č. 4, o zaplatenie 1.500,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 09. februára 2012 č.k. 10C/113/2011-75, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 82,85 eura do troch dní od doručenia rozsudku na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Csákó.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca svojou žalobou z 25.05.2011 domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 1.150,- eur s prísl. z titulu pôžičky poskytnutej mu na základe ústne uzavretej zmluvy o pôžičke v mesiaci E. XXXX, ktorú sa zaviazal vrátiť do jedného mesiaca s odôvodnením, že žalovaný v dohodnutej dobe pôžičku nevrátil, na jeho opakované výzvy uviedol, že pôžičku nemôže vrátiť z dôvodu finančných ťažkostí a že ju (alebo jej časť) zaplatí z eventuálnej výhry na automatoch, nachádzajúcich sa v prevádzke E. H., pričom následne v mesiaci C. XXXX z výhry žalovaného na automate znížil jeho dlh vo výške 350,- eur.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 674,93 eura, na účet právneho zástupcu žalovaného, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vec právne posúdil podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nevedel preukázať, že skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, nevedel preukázať výšku pôžičky a či žalovaná suma bola naraz zaplatená, v žalobe tvrdil, že žalovanému požičal peniaze v E. XXXX a pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že sa tak stalo v S. XXXX a tieto skutočnosti nevedeli uviesť ani vypočutí svedkovia, ktorí len všeobecne uviedli, že žalovanému, ale aj iným hráčom sa peniaze požičiavali, ale kedy a v akej výške nevedeli povedať. Medzi účastníkmi nebola žiadna písomná zmluva o pôžičke a tvrdené pôžičky boli zapisované len do zošita, pričom žalovaný to nikdy nepodpísal. Preto žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému, ktorý mal v konaní úspech, trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo

výške 69,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 605,93 eura. Trovy právneho zastúpenia žalovaného pozostávajú z odmeny za sedem úkonov po 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaníach v dňoch 03.10.2011, 27.10.2011, 28.11.2011, 09.01.2012 a 9.02.2012), za jeden úkon 15,35 eura a (účasť na pojednávaní dňa 05.09.2011) + režijný paušál 59,72 eura (t.j. 6 x 7,41 eura a 2 x 7,63 eura + 20 % DPH).

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania, resp. rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. vytýkal súdu prvého stupňa, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvého stupňa sa menovite nesprávne vyporiadal so žalobou, lebo predloženými listinnými dôkazmi - zošitmi, do ktorých značil mená dlžníkov a zapožičané sumy v jednotlivých dňoch, ktoré sa následne spočítavali a takto prenášali do ďalšieho dňa, týždňa, mesiaca, sú jednoznačne písomnosťami preukazujúcimi jeho nárok. Navyše aj vypočítaní svedkovia potvrdili existenciu pôžičky žalovaného, iba vzhľadom na odstup času si nepamätali presnú sumu, ktorú mu žalovaný nevrátil, pretože išlo opakované plnenie - požičiavanie peňazí za účelom hratia na automatoch. Nevyporiadal sa ani s tvrdenými skutočnosťami, že žalovaný bol aktívnym patologickým hráčom na automatoch, mal problémy s alkoholom a nevyporiadal sa ani s tým, že v trestnom konaní sp. zn. 1T/103/2011 boli vypočítaní svedkovia, ako aj samotná obžalovaná, ktorí tiež jednoznačne potvrdili, že žalovaný si opakovane požičiaval peniaze na hru v herni, ktoré mu poskytovali zamestnanci z pokladne a všetky zapožičané finančné čiastky zapisovali do zošita dlhov. Ďalej poukázal na to, že je nelogické, aby E. H. nevyplatila výhru žalovanému vo výške 350,- eur a riskovala trestné konanie voči svojej osobe, pokiaľ by reálne dlh žalovaného neexistoval. Všetci vypočítaní svedkovia existenciu dlhu žalovaného voči nemu potvrdili a výška tohto dlhu je presne vyčíslená a uvedená v zošite dlhov, ktoré boli súdu prvého stupňa predložené na nahliadnutie na pojednávaní. Výška dlhu ku dňu 05.10.2009 činila sumu 1.576,86 eura od čoho bola odpočítaná suma 76,86 eura na základe dohody so žalovaným, ktorý mu vymaľoval miestnosti v prevádzke, čo by sa nerealizovalo bez odplaty, pokiaľ by dlh voči nemu nemal. Samotné konanie žalovaného v súčasnosti sa prieči dobrým mravom, keď popiera existenciu svojho dlhu, existenciu zošita dlhov, kde sa požičané sumy pod jeho prezývkou „H. zapisovali a zároveň popiera aj skutočnosť, že počas rokov existencie herne bolo obvyklé zapožičiavanie peňazí na hru bez podpisu dlžníka.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia - odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) + režijný paušál + 20 % DPH, spolu v sume 82,85 eura. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a naviac poukázal na to, že nebol ani vecne aktívne legitimovaný na podanie žaloby s poukazom na to, že požičiavané peniaze mali byť majiteľa firmy, avšak on ním nebol. V konaní bolo potvrdené, že pokiaľ sa nejaké peniaze požičiavali, tak sa požičiavali z kasy, teda z peňazí firemných a prevádzkovanie reštaurácie patrilo E. H. ako živnostníčke. Ak však peniaze nepatrili E. H., sám žalobca uviedol na pojednávaní, že boli vyberané z výherných automatov a teda sa jednalo o peniaze spoločnosti prevádzkujúcej uvedené automaty, čo tiež vylučuje aktívnu legitimáciu žalobcu. Ďalej uviedol, že sám žalobca spochybnil svoje tvrdenia, keď spočiatku hovoril o pôžičke, potom o viacerých pôžičkách, ktoré sa snažil preukázať svojimi poznámkami. Z hľadiska právneho posúdenia veci každá pôžička mala byť preukázaná osobitne, nepostačí vyčíslenie ich súhrnnej výšky, o to viac, že takýto spôsob konania by mu znemožnil náležitú obranu voči tvrdeniam žalobcu. Ani z poznámok žalobcu nevyplýva kedy, kým a za akých okolností boli vyhotovené. Sám nikdy nielen nepodpísal tieto na znak súhlasu, ale nikdy ich ani len nevidel a žalobca mu nikdy nedal podpísať nejaké potvrdenie o prevzatí peňazí, ktorými by mohol preukázať vznik a obsah verbálne uzavretej zmluvy o pôžičke, ak tvrdí, že takáto uzavretá bola. Žalobca v konaní nehovorí pravdu a on mu nie je nič dlžný. Ani vypočítaní svedkovia nepotvrdili vznik konkrétnej zmluvy o pôžičke a ani jeho argumentácia o správaní sa jeho matky vo vzťahu k nevyplateniu 350,- eur nie je správna a nie je prijateľná, keďže na takom základe by bolo možné tvrdiť o každom jednom páchatel'ovi trestného činu, že sa trestnej činnosti nedopustil, predsa by nebol riskoval samotné trestné stíhanie. K argumentácii žalobcu o zapisovaní dlhov do zošitu poukázal tiež na to, že uvedený zošit ako dôkaz žalobca neuviedol vo svojej žalobe a on už v podanom odpore namietal, že ide len o účelovú snahu žalobcu odôvodniť nevyplatenie mu výhry s tvrdením, že takýto spôsob znižuje jeho dlh, ktorý však nikdy nevznikol a nikdy neexistoval. Zo strany žalobcu ide len o reakciu na skutočnosť,

že podal naňho trestné oznámenie, lebo mu odmietol spolu aj so svojou matkou vyplatiť výhru, ktorú vyhral na hracom automate. Napokon namietal, že úspechu žalobcu v konaní bráni aj § 845 ods. 1 Obč. zákonníka, keďže aj on sám potvrdil, že tieto peniaze mu požičal do hry na výhernom automate.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods.1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Odvolačný súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré poukazuje (§ 219 ods.2 O.s.p.), a preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva:

Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods.2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. vytýkal súdu prvého stupňa, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, t.j. že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza ak súd prvého stupňa na zistený skutkový stav použil nesprávny právny predpis, alebo síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil alebo aplikoval.

V sporovom konaní (v ktorom sa v podstatnej miere uplatňuje zásada kontradiktórnosti konania) je predmet zisťovania skutkového stavu vymedzený tvrdeniami účastníkom konania. Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vykonávanie a hodnotenie dôkazov je teda činnosť súdu prostredníctvom ktorej skúma, či tvrdenia účastníkov konania sú pravdivé. Súd musí vo svojom rozhodnutí vychádzať zo skutkového stavu, ktorý zodpovedá: 1. dokázaným tvrdeniam účastníkov konania, 2. skutočnostiam, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné a súd o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti, 3. skutočnostiam, ktoré nie je nutné dokazovať (§ 121 O.s.p.) a 4. skutočnostiam vyplývajúcim z právnych alebo skutkových domnienok, ako aj právnych fikcií. Žalobca aby bol v spore úspešný musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce nim uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytnúť tzv. plný dôkaz. To platí aj pre žalovaného ohľadom tvrdení, ktoré vznesenie v rámci obrany voči žalobe a ktoré odôvodňujú ním uplatnenú námietku.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa správne na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutkových tvrdení uvedených v žalobe. O skutočnostiach ním tvrdených v žalobe nielenže neposkytol plný dôkaz, ale existenciu ním v žalobe tvrdenej pôžičky 1.500,- eur poskytnutej žalovanému v mesiaci E. XXXX sám spochybnil, keď následne vo svojej výpovedi na pojednávaní súdu prvého stupňa dňa 27.10.2011 už uviedol, že pôžičku 1.500,- eur poskytol žalovanému prvý týždeň v mesiaci S. XXXX, pričom 500,- eur dal z vlastného vrecka a 1.000,- eur vybral z automatu. Neskôr v priebehu konania predložil na preukázanie uplatňovaného nároku zošit, v ktorom bol dlh žalovaného podľa jeho tvrdenia zapísaný, ani jeden z vypočutých svedkov vo svojej výpovedi však poskytnutie pôžičky v sume 1.500,- eur žalobcom žalovanému, ako správne ustálil aj súd prvého stupňa, nepotvrdil a vo vzťahu k zošitu dlhov zo svedeckých výpovedí v konaní, ako aj v trestnom konaní vedenom proti matke žalobcu na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 1T/103/2011 vyplýva, že dlhy príjemcov narastali postupne, výška dlhov sa menila (ak dlžník vyhral, výhra bola hneď použitá na splatenie dlhu) a robili sa inventúry, pri ktorých sa nový stav dlhu sumarizoval. Vo vzťahu

k žalovanému svedkovia potvrdili, že v zošite uvedená suma dlhu narastala postupne, nešlo teda o sumu naraz požičanú (svedecká výpoveď Z. J. na č.l. 55 spisu, svedkyne H. J. na č.l. 69 trestného spisu). Za tohto stavu súd prvého stupňa správne uzavrel, že existencia pôžičky na základe zmluvy o pôžičke 1.500,- eur, uzavretej medzi účastníkmi podľa tvrdenia žalobcu v jeho žalobe v mesiaci E. XXXX s dohodnutou dobou vrátenia pôžička do jedného mesiaca nebola preukázaná. Následne správne pri právnom posúdení veci podľa ust. § 657 Obč. zákonníka žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom zamietol.

Vzhľadom na už uvedené dôvody, pre ktoré nebolo možné žalobe žalobcu vyhovieť, bolo by už nadbytočné zaoberať sa prípustnosťou aplikácie ust. § 845 ods. 1 Obč. zákonníka, na ktoré poukazoval žalovaný vo svojom vyjadrení na uvedenú vec (s poukazom na ust. § 846 Obč. zákonníka), prípadne otázkou platnosti tvrdenej zmluvy o pôžičke (napr. s poukazom na skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo pre rozpor s dobrými mravmi).

Žalobcom uplatňované odvolacie dôvody nie sú dané, preto odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol so zreteľom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov jeho právneho zastúpenia - odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 61,41 eura + režijného paušálu 7,63 eura a 20 % DPH, t.j. 13,81 eura, spolu v sume 82,85 eura.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.